Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

24. ožujka 2022.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 9. – Porezni obveznik – Članci 295. i 296. – Paušalna odredba za poljoprivrednike – Bračni drugovi koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost koristeći se imovinom koja je dio zajedničke bračne imovine – Mogućnost da se bračne drugove smatra zasebnim poreznim obveznicima PDV-a – Izbor jednog od bračnih drugova da odustane od statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba i da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a – Gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba za drugog bračnog druga”

U predmetu C-697/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska), odlukom od 22. srpnja 2020., koju je Sud zaprimio 21. prosinca 2020., u postupku

W. G.

protiv

Dyrektor Izby Skarbowej w L.,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: I. Ziemele, predsjednica vijeća, T. von Danwitz i A. Kumin (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: N. Emiliou,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za W. G.-a, T. Miłek, *doradca podatkowy*,

– za Dyrektora Izby Skarbowej w L., M. Kołaciński,

– za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: poljski

– za Europsku komisiju, L. Lozano Palacios i M. Siekierzyńska, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 9., 295. i 296. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između osobe W. G. i Dyrektora Izby Skarbowej w L. (direktor Vijeća porezne uprave u L., Poljska) u vezi s porezom na dodanu vrijednost (PDV) koji se odnosi na određene mjesece 2011. godine.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Članak 9. stavak 1. Direktive o PDV-u određuje:

„‚Porezni obveznik' znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

Sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge, uključujući rudarstvo i poljoprivredne aktivnosti i aktivnosti samostalnih profesija, smatraju se ‚gospodarskom aktivnošću'. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, posebno se smatra gospodarskom aktivnošću."

4 Glava XII. te direktive, koja se odnosi na „Posebne odredbe", obuhvaća, među ostalim, Poglavlje 2., naslovljeno „Zajednička paušalna odredba za poljoprivrednike", u kojem se nalaze članci 295. do 305. navedene direktive.

5 Članak 295. stavak 1. Direktive o PDV-u predviđa:

„Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚poljoprivrednik' znači bilo koji porezni obveznik čija se aktivnost obavlja u poljoprivrednom, šumarskom ili ribarskom poduzeću;

2. ‚poljoprivredno, šumarsko ili ribarsko poduzeće' znači poduzeće koje takvim smatra svaka država članica u okviru proizvodnih aktivnosti navedenih u Prilogu VII.;

3. ‚poljoprivrednik za kojeg vrijedi paušalna odredba' znači svaki poljoprivrednik koji je obuhvaćen paušalnom odredbom iz ovog poglavlja;

[…]”

6 Stavci 1. i 2. članka 296. te direktive glasi:

„1. Ako bi zbog primjene uobičajene odredbe PDV-a ili posebne odredbe iz poglavlja 1. na poljoprivrednike moglo doći do poteškoća, države članice mogu primjenjivati na poljoprivrednike paušalnu odredbu čija je svrha nadoknada obračunatog PDV-a na kupnju robe i usluga od strane poljoprivrednika za koje vrijedi paušalna odredba, u skladu s ovim poglavljem.

2. Svaka država članica može isključiti iz paušalne odredbe određene kategorije poljoprivrednika, kao i poljoprivrednike za koje nije vjerojatno da bi zbog primjene uobičajene odredbe PDV-a ili pojednostavljenih postupaka iz članka 281. moglo doći do administrativnih poteškoća.”

Poljsko pravo

7 U skladu s člankom 15. Ustawa o podatku od towarów i usług (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. ožujka 2004. (Dz. U. iz 2004., br. 54, pozicija 535), u verziji koja se primjenjuje na činjenice u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u):

„1. Poreznim obveznicima smatraju se pravne osobe, organizacijska tijela koja nemaju pravnu osobnost i fizičke osobe koje samostalno obavljaju bilo koju gospodarsku aktivnost iz stavka 2. bez obzira na svrhu ili rezultat te aktivnosti.

[…]

4. U slučaju fizičkih osoba čija se aktivnost obavlja u poljoprivrednom, šumarskom ili ribarskom poduzeću, poreznim obveznikom smatra se osoba koja je podnijela prijavu za registraciju iz članka 96. stavka 1.

5. Odredba stavka 4. odgovarajuće se primjenjuje na fizičke osobe koje obavljaju isključivo poljoprivrednu aktivnost u drugim slučajevima koji nisu navedeni u tom stavku.

[…]”

8 U skladu s člankom 43. stavkom 1. tog zakona:

„Od plaćanja poreza izuzima se:

[…]

3. isporuka poljoprivrednih proizvoda iz vlastite poljoprivredne aktivnosti koju obavlja poljoprivrednik za kojeg vrijedi paušalna odredba i pružanje poljoprivrednih usluga poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba;

[…]”

9 Člankom 96. navedenog zakona propisuje se:

„1. Subjekti iz članka 15. dužni su prije izvršenja prve aktivnosti iz članka 5. podnijeti pročelniku porezne uprave prijavu za registraciju, podložno stavku 3.

2. U slučaju fizičkih osoba iz članka 15. stavaka 4. i 5., prijavu za registraciju može podnijeti samo jedna osoba kojoj će se izdavati računi prilikom kupnje robe i usluga i koja će izdavati račune prilikom prodaje poljoprivrednih proizvoda.

[…]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

10 Osoba W. G., koja se dvama od šest peradarnika na poljoprivrednom gospodarstvu, koje posjeduje zajedno sa svojim bračnim drugom, koristila za uzgoj pilića za tov, 31. prosinca 2010. podnijela je prijavu za registraciju u sustav PDV-a iz članka 96. Zakona o PDV-u, te je time odustala od statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba koji je dotad imala. Nasuprot tomu, bračni drug osobe W. G., koji se drugim četirima peradarnicima na tom gospodarstvu, u statusu poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, koristio također za uzgoj pilića za tov, nije tako postupio.

11 Osoba W. G. podnijela je 29. kolovoza 2016. ispravke prijave PDV-a, zahtijevajući da se utvrdi preplaćeni iznos PDV-a za veljaču, travanj, lipanj, kolovoz, listopad i studeni 2011.

12 Odlukom od 26. listopada 2016. nadležni je direktor poreznog ureda odbio taj zahtjev. To je odbijanje potvrđeno odlukom nadležnog direktora Vijeća porezne uprave u L. od 28. veljače 2017. Potonje tijelo je smatralo, s obzirom na to da je osoba W. G. podnijela prijavu za registraciju i da se na nju primjenjuje uobičajena odredba PDV-a, da ona ima status obveznika PDV-a na temelju obavljanja svoje poljoprivredne aktivnosti u okviru poljoprivrednog gospodarstva koje je dio zajedničke imovine bračnih drugova. Stoga podnošenje prijave za registraciju osobe W. G. proizvodi učinke i u pogledu njezina bračnog druga, zbog čega je on izgubio status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba.

13 Tužba koju je osoba W. G. podnijela protiv te odluke pred Wojewódzkim Sądom Administracyjnim w L. (Vojvodski upravni sud u L., Poljska) odbijena je presudom od 17. kolovoza 2017. Taj sud u biti smatra da kada u okviru zajedničkog poljoprivrednog gospodarstva bračni drugovi, na koje se primjenjuje pravni režim zajedničke imovine, obavljaju poljoprivrednu aktivnost iste vrste, samo jedan bračni drug može biti obveznik PDV-a. Činjenica da u predmetnom slučaju osoba W. G. i njezin bračni drug iskorištavaju različite peradarnike unutar poljoprivrednog gospodarstva u tom pogledu nije relevantna.

14 Osoba W. G. podnijela je žalbu u kasacijskom postupku pred Naczelnim Sądom Administracyjnim (Visoki upravni sud, Poljska), sudom koji je uputio zahtjev.

15 Taj sud navodi da je pitanje koje se postavlja može li, u okviru zajedničkog poljoprivrednog gospodarstva bračnog para, jedan od bračnih drugova biti oporezovan uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a, a drugi se koristiti paušalnom odredbom za poljoprivrednike, ili odustajanje jednog bračnog druga od potonjeg sustava nužno ima učinke za drugog bračnog druga.

16 Prema navodu suda koji je uputio zahtjev, iz članka 15. stavaka 1. i 2. Zakona o PDV-u i iz članka 9. Direktive o PDV-u, proizlazi da kvalifikacija subjekta kao „poreznog obveznika” podrazumijeva da on obavlja gospodarsku aktivnost samostalno. Stoga se tim odredbama, ako ih se promatra zasebno, ne protivi aktivnost dvaju zasebnih poreznih obveznika unutar istog poljoprivrednog gospodarstva, ako oni svoju aktivnost obavljaju samostalno.

17 Međutim, sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da u slučaju fizičkih osoba iz članka 15. stavaka 4. i 5. Zakona o PDV-u, članak 96. tog zakon predviđa da prijavu za registraciju može podnijeti samo jedna osoba kojoj će se izdavati računi prilikom kupnje robe i usluga i koja će izdavati račune prilikom prodaje poljoprivrednih proizvoda. Kao što to potvrđuje nacionalna sudska praksa, iz tih odredaba proizlazi da samo osoba koja je podnijela prijavu za registraciju može imati svojstvo poreznog obveznika i da, slijedom toga, nije dopušteno istodobno postojanje dvaju poreznih obveznika na istom poljoprivrednom gospodarstvu.

18 Taj sud smatra da nijedna odredba Direktive o PDV-u izričito ne omogućuje uvođenje takvog sustava, na temelju kojeg se na poljoprivredna gospodarstva primjenjuje poseban tretman. Međutim, taj sustav omogućuje sprečavanje pojave zlouporabe koja se sastoji od podjele poljoprivrednog gospodarstva na više cjelina i provođenje ciljeva koje slijedi paušalna odredba za poljoprivrednike, poput pojednostavljivanja upravnih postupaka za poljoprivrednike.

19 Usto, navedeni se sud pita je li relevantna činjenica da osoba W. G. i njezin bračni drug imaju odvojene bankovne račune za potrebe aktivnosti uzgoja koji obavljaju i da zasebno upravljaju sredstvima namijenjenima uzgoju. Tako su aktivnosti uzgoja odvojene u ekonomskom, financijskom i organizacijskom smislu, pri čemu svaka aktivnost uzgoja djeluje kao samostalno poduzeće.

20 Budući da je zbog toga imao sumnje u pogledu usklađenosti s Direktivom o PDV-u sustava predviđenog člankom 15. stavcima 4. i 5. Zakona o PDV-u, Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li odredbe Direktive [o PDV-u], osobito njezine članke 9., 295. i 296., tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa oblikovana na temelju članka 15. stavaka 4. i 5. [Zakona o PDV-u] kojom se isključuje mogućnost da se bračni drugovi koji obavljaju poljoprivrednu djelatnost u okviru poljoprivrednog gospodarstva uz korištenje imovine koja je njihova zajednička bračna imovina smatraju zasebnim obveznicima PDV-a?

2. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantna činjenica da, u skladu s nacionalnom praksom, ako jedan od bračnih drugova odabere oporezivanje svoje djelatnosti prema općim odredbama za PDV, drugi gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba?

3. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantna činjenica da je moguće jasno razlikovati imovinu koju svaki bračni drug samostalno i neovisno koristi za potrebe gospodarske djelatnosti koju obavlja?”

O prethodnim pitanjima

21 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članke 9., 295. i 296. Direktive o PDV-u tumačiti na način da im se protivi praksa države članice koja isključuje to da se bračne drugove koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva, koristeći se imovinom koja je dio zajedničke bračne imovine, može smatrati zasebnim obveznicima PDV-a, uključujući u slučaju da je moguće odvojiti imovinu kojom se svaki od bračnih drugova koristi za potrebe svoje aktivnosti, s posljedicom da na temelju te prakse, u okolnostima u kojima bračni drugovi obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru

paušalnog sustava za poljoprivrednike, izbor jednog bračnog druga da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a dovodi do toga da drugi bračni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba.

22 Kako bi se odgovorilo na to pitanje, valja podsjetiti na to da u skladu s člankom 9. stavkom 1. prvim podstavkom Direktive o PDV-u, „porezni obveznik" znači svaku osobu koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

23 U tom pogledu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da članak 9. Direktive o PDV-u određuje vrlo široko područje primjene PDV-a (presude od 21. travnja 2005., HE, C-25/03, EU:C:2005:241, t. 40., i od 13. lipnja 2018., Polfarmex, C-421/17, EU:C:2018:432, t. 39. i navedena sudska praksa). Aktivnost se stoga općenito kvalificira kao „gospodarska" u smislu tog članka 9. ako je kontinuirane naravi i ako se obavlja za naknadu koju prima osoba koja je obavila transakciju (presuda od 13. lipnja 2018., Polfarmex, C-421/17, EU:C:2018:432, t. 38. i navedena sudska praksa). Osim toga, kako bi se utvrdila samostalnost obavljanja gospodarske aktivnosti, treba ispitati obavlja li predmetna osoba svoje aktivnosti u svoje ime, za svoj račun i na vlastitu odgovornost i snosi li gospodarski rizik povezan s obavljanjem tih aktivnosti (presuda od 12. listopada 2016., Nigl i dr., C-340/15, EU:C:2016:764, t. 28. i navedena sudska praksa). Naposljetku, svojstvo poreznog obveznika treba ocijeniti isključivo na temelju kriterija navedenih u tom članku 9. (vidjeti u tom smislu presudu od 21. travnja 2005., HE, C-25/03, EU:C:2005:241, t. 41.).

24 Iz sudske prakse navedene u prethodnoj točki proizlazi da osoba koja obavlja poljoprivrednu aktivnost u okviru gospodarstva koje posjeduje sa svojim bračnim drugom kao dio zajedničke bračne imovine ima svojstvo poreznog obveznika u smislu članka 9. stavka 1. Direktive o PDV-u, kada se ta aktivnost obavlja samostalno, na način da ta osoba djeluje u vlastito ime, za vlastiti račun i pod vlastitom odgovornošću, sama snoseći gospodarski rizik povezan s obavljanjem svoje aktivnosti.

25 Relevantna naznaka u tom pogledu može biti činjenica da bračni drugovi zasebno upravljaju sredstvima namijenjenima za aktivnosti koje obavljaju, jer su one odvojene u ekonomskom, financijskom i organizacijskom smislu. Nasuprot tomu, nije relevantna sama okolnost da ti bračni drugovi svoje aktivnosti obavljaju u okviru istog gospodarstva koje posjeduju kao dio zajedničke bračne imovine.

26 Zaključak iz točke 24. ove presude nije doveden u pitanje člancima 295. i 296. Direktive o PDV-u, koji su dio odredaba te direktive koji se odnosi na zajedničku odredbu za poljoprivrednike.

27 U tom pogledu valja podsjetiti na to da članak 295. stavak 1. te direktive definira relevantne pojmove za primjenu tog sustava, a članak 296. navedene direktive u stavku 1. predviđa da ako bi zbog primjene, među ostalim, uobičajene odredbe PDV-a na poljoprivrednike moglo doći do poteškoća, države članice mogu primjenjivati paušalnu odredbu čija je svrha nadoknada obračunanog PDV-a na kupnju robe i usluga od strane poljoprivrednika za koje vrijedi paušalna odredba, i dodaje, u svojem stavku 2., da svaka država članica može isključiti iz paušalne odredbe određene kategorije poljoprivrednika, kao i poljoprivrednike za koje nije vjerojatno da bi zbog primjene uobičajene odredbe PDV-a moglo doći do administrativnih poteškoća.

28 Međutim, iz tih odredaba ne može se zaključiti da država članica u slučaju aktivnosti koja se obavlja u okviru poljoprivrednog gospodarstva, može ograničiti mogućnost da se osoba registrira kao obveznik PDV-a samo zbog razloga što se njezin bračni drug koristi istim gospodarstvom za potrebe vlastitih aktivnosti koje podliježu PDV-u.

29 Stoga u načelu nije usklađena s Direktivom o PDV-u praksa države članice koja isključuje to da se bračni drugovi koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog poljoprivrednog gospodarstva, koristeći se imovinom koja je dio zajedničke bračne imovine, mogu smatrati zasebnim obveznicima PDV-a.

30 Međutim, posebnost glavnog predmeta jest u tome da jedan od bračnih drugova obavlja svoju aktivnost uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a, dok drugi bračni drug namjerava ostati u sustavu paušalnog oporezivanja za poljoprivrednike. Stoga, valja ispitati može li država članica, kako bi izbjegla istodobno postojanje dvaju različitih statusa bračnih drugova, predvidjeti da je posljedica odustajanja jednog bračnog druga od sustava paušalnog oporezivanja za poljoprivrednike gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba za drugog bračnog druga.

31 Sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da je cilj prakse o kojoj je riječ u glavnom postupku spriječiti zlouporabe koje mogu biti povezane s podjelom poljoprivrednog gospodarstva na više cjelina radi toga da se na jednog bračnog druga primjenjuje paušalna odredba za poljoprivrednike, dok drugi uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a ima pravo na odbitak pretporeza.

32 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je borba protiv eventualne utaje, izbjegavanja ili zloporabe cilj koji Direktiva o PDV-u prepoznaje i potiče (presuda od 4. lipnja 2020., C. F. (Porezni nadzor), C-430/19, EU:C:2020:429, t. 42. i navedena sudska praksa). Međutim, praksa o kojoj je riječ u glavnom postupku, s obzirom na to da je njezina posljedica, ako se jedan bračni drug registrira za primjenu uobičajene odredbe PDV-a, u svakom slučaju to da drugi bračni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, u konačnici predstavlja opću presumpciju utaje koju treba smatrati neproporcionalnom za postizanje cilja sprečavanja utaje (vidjeti po analogiji presude od 11. lipnja 2020., SCT, C-146/19, EU:C:2020:464, t. 39. i navedenu sudsku praksu, i od 15. travnja 2021., Finanzamt für Körperschaften Berlin, C-868/19, neobjavljenu, EU:C:2021:285, t. 63.).

33 Stoga, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, na nadležnoj je poreznoj upravi da, uzimajući u obzir konkretnu situaciju, ispita je li gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba nužan kako bi se suzbili rizici zlouporabe i utaje koji se ne mogu isključiti s time da bračni drugovi podnesu odgovarajuće dokaze koji pokazuju, među ostalim, da svaki od njih samostalno obavlja svoju aktivnost.

34 Valja dodati, kao što je to navedeno u točki 27. ove presude da članak 296. Direktive o PDV-u u stavku 1. predviđa da države članice „mogu primjenjivati” paušalnu odredbu na poljoprivrednike za koje bi zbog oporezivanja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a došlo do poteškoća, i u stavku 2. pojašnjava da država članica „može isključiti” iz paušalne odredbe, među ostalim, poljoprivrednike za koje primjena uobičajene odredbe PDV-a ne predstavlja administrativne poteškoće.

35 Osim toga, Sud je presudio da je zajedničko paušalno oporezivanje poljoprivrednika poseban sustav koji je iznimka od općeg sustava PDV-a i koji stoga treba primijeniti samo kada je potreban za ostvarivanje njegova cilja. Jedan od dvaju ciljeva tog sustava potreba je

pojednostavljivanja te ga treba pomiriti s namjerom nadoknade ulaznog PDV-a koji se obračunava poljoprivrednicima (presuda od 12. listopada 2016., Nigl i dr., C-340/15, EU:C:2016:764, t. 37. i 38. i navedena sudska praksa).

36 Stoga, ako ispitivanje konkretne situacije poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku pokaže da to da bračni drugovi obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva koristeći se imovinom koja je dio zajedničke bračne imovine, samostalno i svaki uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a ne predstavlja administrativne poteškoće u odnosu na situaciju u kojoj se na jednog primjenjuje ta uobičajena odredba PDV-a, a na drugog paušalna odredba, država članica valjano može odlučiti da odustajanje jednog bračnog druga od paušalnog sustava ima za posljedicu gubitak statusa poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba za drugog bračnog druga.

37 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na upućena pitanja valja odgovoriti tako da članke 9., 295. i 296. Direktive o PDV-u treba tumačiti na način:

– da im se protivi praksa države članice koja isključuje to da se bračne drugove koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva, koristeći se imovinom koja je dio zajedničke bračne imovine, može smatrati zasebnim obveznicima PDV-a, u slučaju u kojem svaki od bračnih drugova samostalno obavlja gospodarsku aktivnost;

– da im se ne protivi to da, u okolnostima u kojima bračni drugovi obavljaju tu poljoprivrednu aktivnost u okviru paušalnog sustava za poljoprivrednike, izbor jednog od bračnih drugova da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a dovodi do toga da drugi bračni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, ako je, nakon ispitivanja konkretne situacije, ta posljedica nužna za suzbijanje rizika zlouporabe i utaje koji se ne mogu isključiti s time da bračni drugovi podnesu odgovarajuće dokaze, ili kada obavljanje te aktivnosti bračnih drugova, samostalno i za oba primjenom uobičajene odredbe PDV-a, ne predstavlja administrativne poteškoće u usporedbi sa situacijom istodobnog postojanja dvaju različitih statusa tih bračnih drugova.

Troškovi

38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

Članke 9., 295. i 296. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način:

– **da im se protivi praksa države članice koja isključuje to da se bračne drugove koji obavljaju poljoprivrednu aktivnost u okviru istog gospodarstva, koristeći se imovinom koja je dio zajedničke bračne imovine, može smatrati zasebnim obveznicima poreza na dodanu vrijednost (PDV), u slučaju u kojem svaki od bračnih drugova samostalno obavlja gospodarsku aktivnost;**

– **da im se ne protivi to da, u okolnostima u kojima bračni drugovi obavljaju tu poljoprivrednu aktivnost u okviru paušalnog sustava za poljoprivrednike, izbor jednog od bračnih drugova da svoju aktivnost obavlja uz primjenu uobičajene odredbe PDV-a dovodi do toga da drugi bračni drug gubi status poljoprivrednika za kojeg vrijedi paušalna odredba, ako je, nakon ispitivanja konkretne situacije, ta posljedica nužna za suzbijanje rizika zlouporabe i utaje koji se ne mogu isključiti s time da bračni drugovi podnesu odgovarajuće dokaze, ili kada obavljanje te aktivnosti bračnih drugova, samostalno i za oba primjenom uobičajene odredbe PDV-a, ne predstavlja administrativne poteškoće u usporedbi sa situacijom istodobnog postojanja dvaju različitih statusa tih bračnih drugova.**

Potpisi